

Interviu Magdalena Marchidan

I. Bună Magdalena! Pentru început să ne cunoaștem, spune-ne despre studiile tale.

Bună ziua! Numele meu este Magdalena Bîgu, am 32 de ani, sunt căsătorită și am trei copii minunați.

În anul 2006 am absolvit *Colegiul Național „Nicu Gane” din Fălticeni, profil uman, specializarea „Științe sociale”*. De mică am fost atrasă spre partea umanistă și îmi doream să continui pe această ramură. Dar, datorită unor evenimente destul de neplăcute din viața mea (decesul tatălui), am rămas ca o corabie în mijlocul furtunii, în imposibilitatea găsirii drumului spre țarm. Din acel moment toate visurile și aspirațiile mele se spulberaseră. Eram în fața unei răscruci de drum, care îmi decidea viitorul.

Îmi doream din tot sufletul să continui studiile, dar în același timp îmi doream să fiu alături și de cea mai dragă ființă, mama, care, în acel moment avea nevoie de sprijin mai mult ca niciodată. Încurajată fiind de mama, am decis ca până la urmă să mă înscriu la facultate. M-am înscris la *Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași*, la specializarea *„Administrație Publică”*.

Pe timpul facultății am avut o colaborare foarte frumoasă cu toate cadrele didactice, iar la îndemnul unei doamne profesoare, care parcă îmi citise gândurile, am urmat Modulul Psihopedagogic.

În 2009 am absolvit cu brio facultatea și am decis să îmi întemeiez o familie, căreia să îi ofer toată dragostea mea.

Am continuat studiile, făcând *masterul* la *Universitatea „George Bacovia” din Bacău, specializarea „Management – Marketing”* dar, după finalizare, am realizat că nu acesta este drumul pe care îl doream din copilărie. *Am început să regăsesc drumul după venirea pe lume a celor trei copii pe care îi am. Ei au fost cei care au reaprins scânteia visului din copilărie și astfel am considerat că niciodată nu e prea târziu să îți urmezi visul.*

Iată, acum, după o lungă pauză, sunt din nou studentă, de această dată la specializarea *„Pedagogia învățământului primar și preșcolar”* din cadrul *Facultății de Litere, Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău*. Aici, am descoperit alți oameni minunați cu care am onoarea să lucrez și de la care am foarte multe de învățat. Chiar dacă timpul acum îmi este limitat, încerc să

mă bucur de fiecare oportunitate ivită în calea mea, acesta fiind și motivul pentru care am decis să fiu și *voluntară în cadrul Departamentului de Consiliere Profesională*.

2. Care au fost și sunt în continuare provocările pandemiei COVID-19, acest moment unic, particular pe care cu toții îl experimentăm?

Această perioadă este și a fost cu adevărat unică, din care am avut multe de învățat datorită provocărilor cărora a trebuit să le facem față.

Cea mai mare provocare a noastră a fost aceea de a ne adapta unui stil de viață nou, cu care noi ca familie nu am fost obișnuiți. Trăim într-un mediu în care socializarea face parte din viața noastră. Să te rupi deodată de toate persoanele dragi sufletului a fost cumplit. Simțeam cum am pierdut ceva și nu mai găseam. Dar, mai dureros a fost să îți vezi copiii suferind din cauza acestei distanțări sociale, în care ei nu înțelegeau de ce nu se pot vedea cu copiii, de ce nu pot merge la școală sau la „grădi”. Cel mic mi-a spus plângând într-o zi că dacă el nu mai merge la grădi, o va uita pe doamna și pe colegii cu care făcea ghidușii. Ca părinte, vrei ca totul să fie bine, ca familia să nu sufere, iar durerea este și mai mare atunci când efectiv te vezi neputincios în fața unei asemenea situații.

Am fost nevoiți să ne adaptăm cu pași repezi și la școala online, în care clasa se transformase într-o cameră din casă, băncile devenise conturi de Classroom și Zoom, iar tablele erau înlocuite acum cu ecranul calculatorului. Acum eram o mamă care juca mai multe roluri asemenea unui actor pe o scenă. Ziua eram atât o mamă iubitoare cât și o educatoare și o învățătoare mai fermă, iar noaptea aveam rolul acelei studente preocupată de descoperirea noilor conținuturi din cursuri.

Chiar dacă a fost o perioadă destul de stresantă zic eu (datorită volumului de teme a copiilor, ale mele, trimiterea la timp deoarece îmi place punctualitatea, programul lecțiilor online al fetelor, etc), ***am învățat să privesc doar partea bună a lucrurilor, iar cel mai bun lucru pe care l-am perceput a fost TIMPUL DE CALITATE petrecut cu familia.*** Am considerat că toate aceste provocări ni le-a dat Dumnezeu pentru că ne iubește și vrea să revenim la lucrurile cu adevărat importante din viața noastră.

3. Ce modificări a determinat pentru tine acest nou stil de viață ca și studentă în primul an de studii?

După lunga pauză dintre studii, mi-a fost puțin greu să mă acomodez cu viața de studentă, de această dată o viață de studentă cu familie. Tocmai când consideram că sunt pe fâgașul cel bun, m-am trezit ***în fața unei situații total necunoscute care a schimbat tuturor viața (atât a profesorilor cât și nouă a studenților).***

Prima dată am pierdut contactul fizic cu colegii, dar mai ales cu profesorii, care sunt cei mai importanți din viața unui student.

Apoi, m-am trezit în fața unei transformări prin care sistemul educațional a fost obligat să treacă și pentru care nu era pregătit, anume, trecerea de la școala offline la cea on-line.

Sinceră să fiu, nu eram învățată cu aceste platforme educaționale, cum, cred că nimeni nu era, și mi se părea o misiune destul de dificilă continuarea procesului instructiv astfel. ***La început aveam o oarecare teamă de a nu greși, îmi era frică de „nou”, dar, cu ajutorul din partea colegilor cât și cu sprijinul profesorilor, cărora le mulțumesc, am reușit să fac față și acestei schimbări.***

4. Crezi că învățământul de tip online, poate fi o alternativă la cel de tip față în față în relația profesor/student?

Cu toții știm foarte bine cât de mult înseamnă relația profesor-student atât în plan educațional cât și afectiv. De aceea, eu nu cred că învățământul de tip online poate fi o alternativă la cel de tip față în față, oricât de perfecționate ar fi platformele educaționale. ***Cel mai bine ar fi, dacă se vrea o schimbare, o împletire a celor două forme, învățământul tradițional bazat pe relația directă cu învățarea on-line.***

Chiar dacă vorbim de mediul universitar, consider că în cele 40 de minute, ***în contextul lecției online, se pierde mult din comunicarea directă, nu se pot transmite sentimentele, trăirile sufletești, nu mai există acel feed-back real al interacțiunii față de relația directă unde cei doi parteneri în învățare fac front comun în sala de clasă și conlucrează în vederea formării unui viitor profesionist.***

În această situație, a fost totuși o alternativă de a nu se pierde anul, dar, foarte mulți studenți au rămas cu goluri la anumite discipline, tocmai datorită lipsei feed-back-ului real.

5. Care ar fi plusurile dar și minusurile din punctul tău de vedere?

Din punctul meu de vedere consider că **învățarea are următoarele plusuri:**

- ✓ Studenții devin mai independenți și mai responsabili în propria învățare;
- ✓ Învățarea online este o oportunitate de schimbare, o oportunitate de a ne obișnui cu metodele didactice moderne;
- ✓ Diminuarea resurselor financiare legate de venirea efectivă la școală;
- ✓ Dezvoltarea abilităților de gândire critică;
- ✓ Ușurința cu care se pot accesa informațiile din diverse domenii.

Ca minusuri am observat următoarele:

- Nu există o pregătire a profesorilor și a studenților pentru situații de acest gen, fiecare fiind nevoit să se adapteze din mers;
- Lipsa interacțiunii fizice cu colegii și profesorii;
- Existența multor bariere care împiedică o comunicare eficientă și care solicită foarte mult și profesorii;
- Apar probleme tehnice care perturbă procesul de învățare;
- Nu toți studenții se raportează responsabil la actul de învățare;
- Nu mai există acea satisfacție deplină a muncii tale;
- Reducerea conținuturilor care ne va afecta destul de mult pe plan profesional.

6. Ce a însemnat pentru tine, acest “mai mult timp liber” și cum l-ai valorificat, având în vedere că ești și mama a 3 copii.

Pentru mine „mai mult timp liber” a fost de fapt „mai puțin timp liber”, fiind mult mai solicitată față de perioada în care mergeam efectiv la facultate. Acest lucru nu m-a deusolat deoarece, tot timpul a fost dedicat familiei mele care este cea mai de preț comoară pe care Dumnezeu mi-a încredințat-o și în sânul căreia am aflat care sunt adevăratele valori ale vieții și datorită căreia mi-am regăsit menirea.

Aveam momente în care om fiind, simțeam că nu mai am putere de a lupta cu toate provocările, dar, în momentul în care îmi priveam familia sănătoasă, simțeam cum prind aripi și cum căpătam putere de a merge mai departe, ei fiind oaza mea de liniște sufletească.

7. Care sunt provocările părinților în acest interval, mai ales că copiii se află într-un fel de „vacanță” continuă?

În această perioadă, părinții au avut parte de mai multe provocări. Datorită faptului că toți sau aproape toți membrii familiei au stat acasă și în timp ce copiii au avut un program diferit față de cel de la școală, adulții au fost nevoiți, pe lângă atenția și ajutorul acordat copiilor, să își îndeplinească și sarcinile de serviciu. ***Inevitabil și-a făcut apariția și starea de incertitudine, neștiind ce ne va aduce ziua de mâine.***

Pentru mine, siguranța și sănătatea copiilor a fost și este pe primul plan.

8. Ai descoperit noi interese, proiecte, cărora poate nu ai avut anterior timpul fizic pentru a le acorda atenție și implicare?

Această experiență neplăcută a fost o lecție pentru mulți din noi. Consider că fiecare din noi am avut ceva de învățat cu adevărat. ***În această perioadă, eu am redescoperit bucuria din lucrurile mărunte cărora nu le dădeam prea mare importanță înainte. Acum am învățat din nou să ascult povestea timpului, a naturii, a florilor, a tot ce mă înconjoară.*** Am redescoperit frumusețea cerului înstelat pe care nu îl mai privisem cu atenție din copilărie când stateam până noaptea târziu pe acoperișul casei să privesc stelele.

Acum, am înțeles cu adevărat cât de ne semnificativi suntem pe acest pământ, oricât de puternici ne-am crede, iar acest lucru m-a făcut să prețuiesc și să mă bucur de fiecare secundă din viața mea.

9. Totodată, acest interval a însemnat mai mult timp petrecut și cu propria noastră persoană, o mai bună claritate mentală, poate o redefinire a priorităților, o gestionare diferită a resurselor mentale, emoționale și materiale... au existat redefiniri pe aceste planuri/sunt în lucru?

Tocmai datorită faptului că majoritatea am avut „mai mult timp liber” pentru noi înșine, în mod cert am descoperit că înainte de această perioadă, consideram importante, poate chiar vitale, lucruri care acum ni se par simple mofturi... am descoperit că nu e atât de important modul cum te îmbraci când ieși la plimbare, important e să te bucuri de libertatea de a te plimba. Am descoperit că important e să putem călători, fără să conteze că nu putem călători peste hotare...

Pentru mine această perioadă m-a ajutat să mă redescopăr. Am avut timp să meditez la ceea ce suntem noi pe acest pământ. *Cred că, fiecare din noi avem nevoie de câteva minute zilnic în care să fim singuri cu noi înșine, în care să ne întrebăm ce vrem de la viață, ce vrem să schimbăm la noi, care e rostul nostru pe pământ...*

Iar această perioadă ne-a acordat și această ocazie, să petrecem timp cu noi înșine, ocazie ce se pierduse în agitația vieții. Acum, am avut timp să ne redescoperim, să reflectăm asupra

calităților pe care Dumnezeu ni le-a dat, iar noi le-am stricat uneori cu bună știință, să căutăm bunătatea și iubirea din noi, să râdem și să plângem pentru că așa simțim....**să fim noi înșine cu bune și cu rele...**

Iar dacă, în cazul în care nu ne-am redescoperit pe noi înșine, cum suntem de fapt, vom continua să fim izolați în mijlocul societății prin indiferența și răutatea care ne caracterizează tot mai mult.

10. Crezi că, în perspectivă, în urma acestui moment istoric pandemia COVID-19, oamenii vor fi mai atenți la echilibrul lor interior, inclusiv sănătatea lor mentală?

Poate unii oameni vor fi mai atenți cu ei și vor învăța ceva din această experiență neplăcută. Dar, alții vor trece așa repede peste, încât vor uita și vor reveni la vechile obiceiuri ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Îmi doresc din tot sufletul să nu fie așa, îmi doresc să ne învățăm lecția cu toții, să ne schimbăm, să fim mai buni, mai atenți cu noi înșine, să avem grijă de sănătatea noastră care este cea mai importantă... ***Dacă avem sănătate, putem avea totul!***

II. Ce a însemnat pentru tine revenirea la „normalitate”?

Eu, încă nu consider că am revenit la „normalitate”. Oricâte eforturi se vor face pentru a putea depăși această perioadă, tot vom rămâne marcați de efectele sale.

A consemnat

Daniela Anton,

Psiholog Departamentul de Consiliere Profesională,

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău